

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/196/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613207532
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613207532.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jána Buríka v právnej veci navrhovateľa: Gejza Kráľovenský - OKMG, s miestom podnikania Liptovský Mikuláš, Roľnícka 465/61, IČO: 32597223, zastúpeného: JUDr. Jaroslavom Kokavcom, advokátom so sídlom D. P., Ul. X. P. XX, proti odporcovi: Ing. H. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. P., C.. W. XXXX/XX, zastúpenému: JUDr. Vladimírom Balogom, advokátom, so sídlom O., E. XX, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2 000,- eur s príslušenstvom. Na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 5C 193/2013-37 zo dňa 09.12.2013 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5C 193/2013-46 zo dňa 07.02.2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi súd priznáva náhradu trov odvolacieho konania v sume 99,33 eur, ktoré je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľ na účet zástupcu: JUDr. Vladimíra Baloga, advokáta, so sídlom O., E. XX, v lehote 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zamietol žalobu, ktorou sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplataenia 2 000,- eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia. Svoje rozhodnutie súd zdôvodnil s poukazom na ustanovenie § 451, 454 a 456 Občianskeho zákonníka, pričom konštatoval, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaným na uplatnenie nároku zo zodpovednostného vzťahu bezdôvodného obohatenia. Z opísaného skutkového stavu, ako aj z tvrdení navrhovateľa vyplynulo, že peňažné plnenie vo výške žalovanej sumy mal poskytnúť Y. J., ktorý nie je účastníkom konania. Navrhovateľ tak nepreukázal, že medzi účastníkmi konania vznikol zodpovednostný vzťah, z ktorého by vznikla odporcovi povinnosť plniť. Ak bolo odporcovi plnené bez právneho dôvodu právo domáhať sa vymáhať bezdôvodného obohatenia prislúcha tomu, kto takéto plnenie poskytol. Vzhľadom na takto zistené skutočnosti považoval prvostupňový súd za nadbytočné vykonávať ďalšie dokazovanie, pretože by to neodstránilo nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi ako úspešnému v konaní, priznal náhradu trov vo výške 305,82 eur. Prvostupňový súd trovy konania vyčíslil v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z..

Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom zástupcu, v zákonom stanovenej lehote, odvolanie navrhovateľ. Namietal, že postupom prvostupňového súdu mu bolo odňaté právo na spravodlivý proces, z ktorého vyplýva povinnosť súdu odpovedať na všetky základné právne a skutkové otázky tak, aby bol skutkový a právny základ rozhodnutia dostatočne objasnený. Navrhovateľ sa stotožnil s právnym názorom súdu, že je jeho povinnosťou preukázať, že je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Za týmto účelom však navrhoval vypočúť

svedka Y. J., čo mu však súd neumožnil. Odňal mu tak možnosť v tejto veci konať. Odporca popiera, že by mu akúkoľvek sumu kupujúci J. odovzdal. Má však za to, že práve z výsluchu tejto osoby by súd zistil dôvod prečo odovzdal peniaze odporcovi. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa prostredníctvom advokáta vyjadril odporca, ktorý uviedol, že po preštudovaní odvolania má za to, že odvolateľ neuvádza žiadne nové skutočnosti, len tie, ktoré boli obsahom jeho písomných prednesov, resp. osobne prezentované na pojednávaní. Navrhol preto rozsudok prvostupňového súdu potvrdiť a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu v súlade s § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Z vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom, z preskúmaného rozsudku, ako aj z obsahu spisu, mal i odvolací súd preukázané, že navrhovateľ sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 2 000,- eur, vznik ktorého opísal tak, že ako vlastník nákladného vozidla toto odpredal pánovi J., za kúpnu cenu 9 500,- eur. Vyplatená bola suma 7 500,- eur a keďže zvyšok vo výške 2 000,- eur zaplatený nebol, 23.07.2011 bol za kupujúcim v mieste jeho bydliska, ktorý mu oznámil, že sumu 2 000,- eur nechal u odporcu. Na jeho požiadania odporca žalovanú sumu odmietol vydať. Do spisu doložil fotokópiu potvrdenia, kde Y. J. potvrdil, že odporcovi dal zálohu na havarovaný ťahač 2 000,- eur v marci 2010. v priebehu konania odporca poprel, že by nejakým spôsobom bol poverený prevziať časť kúpnej ceny za odpredávané motorové vozidlo navrhovateľom, poprel tiež, že by akúkoľvek sumu z tohto titulu od kupujúceho prevzal, pričom poukázal aj na rozpory v tvrdeniach navrhovateľa. Vzhľadom na to, že podľa prehlásenia mal sumu prevziať v marci 2010, namietol aj premlčanie uplatneného nároku. Poprel tiež, že by pred podaním žaloby nejaký spôsobom bol navrhovateľom oslovený na poskytnutie požadovaného plnenia.

Vychádzajúc z takto zistených skutočností, prvostupňový súd postupoval správne, keď skúmal či navrhovateľ má aktívnu vecnú legitímáciu na požadované plnenie, vychádzajúc pritom z opísaného skutkového stavu navrhovateľom ako aj z prednesu účastníkov. Pokiaľ ide o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie vecí, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.). zo strany odvolateľa neboli s priebehom odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevysporiadal prvostupňový súd, resp., ktoré by iným spôsobom umožnili odvolaciemu súdu vyhodnotiť zistený skutkový a právny stav. Z poukazom na tieto skutočnosti odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil. Z dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom, ako aj z opísaného skutkového stavu navrhovateľom je zrejmé, že odpredal nákladné motorové vozidlo Y. J., ktorý mu mal zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu. Z opísania skutkového stavu a jeho prednesov nikdy nevyplývalo, že by odporca bol osobou poverenou prevzatím kúpnej ceny. Pokiaľ teda prvostupňový súd konštatoval, že predmet bezdôvodného obohatenia musí byť vrátený tomu, na úkor koho sa získal a sporné plnenie mal poskytnúť odporcovi pán J., správne dospel súd k záveru, že na požadovanie bezdôvodného obohatenia nemá navrhovateľ aktívnu vecnú legitímáciu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu výsluch svedka J., by na právnych záveroch prvostupňového súdu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa nič nezmenil (ani obsah výpovede, príp. vypočutého svedka, ktorým by potvrdil, že odovzdal odporcovi peniaze nezakladá nárok na ich vydanie navrhovateľovi).

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, ako úspešnému v odvolacom konaní, priznal náhradu trov v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z., spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia, a to za jeden úkon, vo výške 91,29 eur a režijný paušál vo výške 8,04 eur za vyjadrenie k odvolaniu (požadovaný úkon za prípravu a prevzatie zastúpenia, bol priznaný už pri trovách prvostupňového konania, nebolo preukázané, že by osobitne pre úkony odvolacieho konania bola vydaná nová plná moc). Priznané trovy tak predstavujú sumu 99,33 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.